

Obs. Sänd detta brev till  
Björkman, när Du läst  
det.

Menton den 22/12 1934.

Kära Johan!

Vid vår ankomst till Berlin foro vi direkt till Hotell Kaiserhof. Flygningen gick utmärkt och gav oss bekräftelse på den gamla kristna sanningen att kan man bara höja sig över dimmor och moln, så får man se solen. Det är ej för ro skull man talar om troms "vingar". Jag lät den ståtliga och stadiga flygmaskinen predika kristen filosofi och sämre predikanter har jag hört.

Emellertid var Richert upptagen av konferens med tyskarna och jag uppsökte v. Yxkull uti försäkringsbolaget Union. Detta är en lång historia, men då jag icke tror på att komma fram den vägen, lämnar jag Baron v. Y., fastän han gärna må få sina 10 % om han kan genomdrifva att vi få våra 400.000 kr. insatta i bank i Sverige. - - - -

Richert, som jag träffade efter lunchen var mycket vänlig men pessimist och kunde icke - vilket jag väntade - draga denna fråga in i förhandlingarna. Han trodde att Marken skulle gå ned och hänvisade till Löwenhard (liksom Carl Hamilton förut gjort).

Jag bjöd L. på té på hotellet och talade med honom uti 3 timmar. Han hoppades kunna utverka, att vi fingo åtminstone beställning på papper. L. ingav alltigenom förtroende. Han lovade mig dyrt och heligt att han skulle ha ögonen öppna för varje möjlighet, som erbjöd sig att rädda våra pengar. Jag bjöd såväl honom som ett legationsråd v. Schmieden (kusinsbarn till Hedvig) på middag senare.

Medan vi pratade i hallen, fullpackad med folk, som drack té, tystnade plötsligt musiken, alla reste sig upp och alla armar flögo i vädret. In kom Hitler åtföljd av Göring, Göbbels och hela ministären - de förstnämnda i uniform. Under andlös tystnad stodo både herrar och damer med högra armen i vädret ända tills dessa satt sig vid ett "stamtisch" och

så fortsatte musiken.

Tyskarna förneka ej sina militära anor. Efter en timme eller litet mer gingo de ut under samma ovationer. Göring stannade och pratade en stund med mig och frågade hur han skulle kunna få köpa några älgkalvar från Sverige.

Vid middagen lovade von Schmieden att bedja fadern, General v. S. (som var Hovmarskalk hos sista Kungen av Sachsen och som nu sköter kungafamiljens förmögenhet och fördelar avkastningen mellan medlemmarna) att tala med en av de ledande i cementtrusten, som han var god vän med om det sätt på vilket vi blivit behandlade. Löwenhard trodde det skulle göra gott. L. var ej så pessimistisk, trodde att tyskarna ämnade göra rätt för sig, men nu kunde de ej. Marken trodde han så småningom skulle gå ned till sitt förkrigsvärde, men därom vet nog ingen något med säkerhet icke ens Schacht själv.

Jag resonnerade ingående med Löwenhard om möjligheten att köpa ett hus i Tyskland eller annan fastighet. Han trodde att deras stränga bulvanlag lade hinder i vägen, men skulle företaga undersökning.

Summan av mina intryck är:

- 1:o/ att vi ha goda utsikter att få beställning å papper.
  - 2:o/ att vi ha små utsikter att nu få ut kapitalet, men att vi ej därför behöva anse det förlorat.
  - 3:o/ att marken i mars går ned samtidigt med att Italien, Belgien och Tyskland lämna guldmyntfoten; vilket folk tror. Någon våldsam nedgång hoppas jag de kunna hindra och de önska den ej.
  - 4:o/ att det knappast går att placera pengarna - även om vi skulle få ut dem - uti tyska fastigheter och det innebär vissa risker att försöka kringgå lagarna, ty herrarna i Tyskland ha inga silkesvantar.
  - 5:o/ Vår affär ligger nu uti goda händer. Handelsrådet L., som är Handelsattaché och bor i Tyskland är en prima karl och vill hjälpa oss.
- Detta är allt jag kunnat uträtta på den dag jag var i Berlin.

Hälsningar vännen

Herman